

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 9

26. února 2012

Cena: 8 Kč

PRAKTICKÉ INFORMACE K NOCI KOSTELŮ 2012

Z pověření pražského arcibiskupa Dominika Duky byla vytvořena přípravná komise pro letošní Noc kostelů, v níž je zastoupena i Ekumenická rada církví. Dovolujeme si vás proto společně a osobně oslovit a povzbudit vás k tomu, abyste se této nábožensko-společenské aktivitu zúčastnili. Právě proto, abychom se vyhnuli stresu a nadbytečným starostem v posledních dnech, a naopak, abychom i jako duchovní měli z této aktivity spíše radost než starost, činíme tak již nyní, s dostatečným časovým předstihem. Proto vás prosíme, abyste už dnes nebo v nejbližších dnech přihlásili kostel, sbor, kapli či modlitebnu, která je vám svěřena, do databáze zúčastněných kostelů. Nemusíte se bát, zda na to sbor, náboženská obec či farnost má kapacitu, nejde o žádné soutěžení v pořádání programů, ale naopak o otevření se křesťanských církví hledajícímu světu a nabídnutí toho, co ve svých farnostech, náboženských obcích či sborech máme. Věříme, že naše víra je velkým duchovním bohatstvím a i díky Noci kostelů se můžeme každoročně učit přibližovat ji světu, který často neumíme oslovit a který se ten večer po setmění vlastně přiblíží nám na dosah.

Datum akce: pátek 1. 6. 2012

Společný začátek: v 18.00 h zvonění zvonů

Konec: není určený společný závěr, stanovte ho dle místních časových možností

Program: není cílem objednávat či smluvně zajišťovat koncertní či jakékoli jiné vystoupení umělců, kteří nejsou součástí farnosti či sboru, upřednostňujte prosím spíše vlastní možnosti: představení života vašeho spo-

lečenství: jak se pracuje s dětmi, co dělají duchodci, máte-li farní charitu, může být možnost seznámit se s její činností apod.; využijte k tomu vývěsky, informační letáky apod.

Propagace: vlastní propagaci se mezi nekladou, postupně od nás budete dostávat i další pokyny a nabídky

Zodpovědná osoba: nemusí to být nutně kněz či duchovní, ukazuje se nejlepším řešením, když si tuto akci vezme na starost někdo z laiků a kněz bude pouze jakýsi supervizor, tedy ten, který nese zodpovědnost za správnou volbu a ví o tom, co se v jeho kostele děje

Duchovní náplň: nebojte se dát kromě zajímavých nabídek a prohlídek kostelů, kůrů, ochozů, věží a zvonnic rovněž prostor modlitbě, adoraci, čtení Bible či tichu... není na škodu, aby příchozí zažili i modlitbu se církev

Záštitý: O záštitu můžete požádat svého starostu či starostku. Prosíme vás však, abyste při žádosti o záštitu zkusili ve svých obcích postupovat společně s ostatními církvemi. Udělili nejvyšší představitel obce Noci kostelů svou osobní záštitu, tuto skutečnost prosím oznamte nám anebo kontaktní osobě, uvedené v dalším bodě

Příhláška: Na mailovou adresu kuskova@apha.cz pošlete krátký mail, v němž uvedete přesný název kostela, adresu, náboženskou obec, jméno duchovního správce, kontakty na něj a jméno pověřené osoby a kontakty na ni. Kdybyste potřebovali poradit, neváhejte nás kontaktovat.

Miloš Szabo, hlavní koordinátor
(m.szabo@email.cz)

Sandra Silná, generální sekretářka
ERC (erc@ekumenickarada.cz)

Původní sokolské kroje navrhl Josef Mánes (foto z průvodu Prahou při příležitosti XIV. všesokolského sletu)

XV. VŠESOKOLSKÝ SLET KLEPE NA DVEŘE

Ni zisk, ni slávu!

Je jen jedna čest -

pro život přístích vlastní život nést.

Mrtví, žijí, nezrozeni dosud,

v bratrství vroucím neseme svůj

osud!

Necht' silná těla vede silný duch!

Horoucí pravdou spjat je k druhu

druh!

Otroctví, lži a nesvobodě - zmar!

Bratrství, pravdě, republice - Zdar!

(Výňatek z recitativu skladby prostných mužů na XI. všesokolském sletu Praha 1948)

Po šesti letech od posledního XIV. všesokolského sletu PRAHA 2006 se přiblížil čas velkého celosvětového svátku Sokolstva. Sokolové letos nastoupí na značky na jubilejním sletu, jimž si připomínají slavné výročí - 150 let od založení Sokola dne 16. února 1862.

Česká obec sokolská, založená dr. Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem jako nejstarší tělovýchovná a kulturní organizace u nás, věnuje pozornost nejenom zvyšování tělesné zdatnosti a zdravému vývoji jedince, avšak též rozvoji jeho morálních vlastností. V historických dokumentech zakladatelů Sokola čteme:

„Účelem tělocvičné jednoty SOKOL je pěstování tělocviku společným cvičením, zpěvem a šermováním.“ Členství v Sokole tak přispívá k harmonickému vývoji jak po stránce tělesné, tak i duchovní a k estetické výchově jedinců. Zasluzná činnost Sokola je známa po dlouhá desetiletí v dobách pro náš národ dobrých i zlých. Stala se vždy nepohodlnou cizím i domácím nepřátelům svobody a demokracie - Sokol byl za své existence třikrát zakázán a jeho členové se vždy aktivně podíleli na odboji českého národa proti cizí mocnosti. Sokol však vždy vzlétl znovu a dokázal stmelit svoje řady.

Velkou poctou a uznáním významu dlouholeté dobrovolné tělocvičné, sportovní a kulturně-společenské činnosti Sokola je, že nad oslavami 150. výročí založení Sokola a nad konáním jubilejního XV. všesokolského sletu PRAHA 2012 převzali záštitu prezident České republiky Václav Klaus a primátor hlavního města Prahy Bohuslav Svoboda.

Oficiální zahájení sletového roku ke

150. výročí založení Sokola se uskuteční dne 10. března 2012 v pražském Karolínu. Na slavnostním zasedání výboru České obce sokolské se sejdou významní hosté v čele s prezidentem České republiky Václavem Klausem. Za účasti členů vlády a Parlamentu České republiky a představitelů společenských organizací je připraven bohatý kulturně-společenský program. Při této příležitosti uctíme též památku všech statečných sokolských sester a bratří, kteří trpěli za své vlastenecké přesvědčení, umírali v boji a položili obět nejvyšší za svou drahou vlast. Tělocvičná vystoupení XV. Všesokolského sletu PRAHA 2012 se uskuteční ve Vršovicích na novém stadionu SK Slávia v Synot Tip Aréně, nejmodernější aréně svého druhu v České republice.

Hlavní dny XV. všesokolského sletu zahájí v neděli dne 1. července v 10 hodin dopoledne tradiční sletový průvod Prahou za účasti cvičenců z domova i hostů - členů zahraničních sokolských tělocvičných jednot, krajanů a za hojně účasti přihlížející pražské veřejnosti a turistů ze zahraničí.

Sletová tělocvičná vystoupení se budou konat v týdnu od 2. července, kdy budou probíhat zkoušky 12 hromadných skladeb na dvě hlavní vystoupení: dne 5. července 2012 od 21 hodin večer se uskuteční I. Program hromadných skladeb; letošní jubilejní XV. slet vyvrcholí dne 6. července ve 14 hodin závěrečným II. Programem hromadných vystoupení sokolských cvičenců a hostů. Významnou součástí sletu bude též tradiční vystoupení krojovaných folklorních skupin z Moravy.

Konání XV. všesokolského sletu ten-

Dokončení na str. 3

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ NAD 51. ŽALMEM

Popeleční středou nebo první postní nedělí zahajujeme přípravu na Velikonoce - nejdůležitější svátky celého církevního roku. Z Kristova kříže zazní „Dokonáno jest“ (J 19,30) a u prázdného hrobu uslyšíme „Haleluja, není zde, byl vzkříšen“ (Mt 28,6). Postní doba je přípravou na přijetí a prožití velikonočního evangelia o našem vykoupení v Ježíši Kristu - ukřižovaném a vzkříšeném.

K postnímu soustředění nás vede 51. žalm. Patří mezi nejnámější kající žalmy. Pravoslavní křesťané se jej modlí pravidelně. Ohlasy tohoto žalmu najdeme i v některých písních našeho zpěvníku: „Rač hříchů mých nečistotu smýt...“ (235,2); „Čisté mi, Bože, srdce stvoř...“ (71,5) nebo mezi novějšími písněmi od Z. Svobody je postní píseň, kde zpíváme: „Srdce kdysi špinavé, je jak padlý sníh“ (323,3).

Žalm 51. je doznáním hříchu a vin
Žalmista říká: „Doznávám se ke svým nevědomostem, svůj hřích mám před

sebou stále.“ Je to velmi těžké říci: „Doznávám se...“ „Přiznávám se k tomu, co jsem udělal špatného.“ Člověk to říká velice nerad. Chce zakrýt svou chybu. Přejít to mlčením. Odpoutat pozornost upozorněním na chybu druhého. Člověk se vyhýbá doznání vin před Bohem. Jsou různé způsoby, jak se tomuto doznání vin vyhnout. Ten nejjednodušší způsob spočívá v tom, že člověk svou vlastní vinu vůbec nevidí, protože ji vidět nechce. Považuje se za čistého, dokonalého, bezchybného. Zdůrazňuje, že vždycky jednal správně a nikdy nic špatného neudělal. Přitom vůbec nepozoruje, kolik domýšlivosti je skryto za jeho domnělou vlastní spravedlností. Kolik nedobrého se skrývá za zdánlivě nábožensky a mravně dokonalým životem. Je potřebné mít v sobě ochotu k pravdivosti a odvahu si to přiznat. Jsme-li k sobě upřímní, pak v hloubi svého nitra víme o svém sobectví, poskvrněnosti a zlu. „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není,“ slyšíme jedno-

značně z listu apoštola Jana (1 J 1,8). I my jsme obtěžkáni většími nebo drobnějšími činy nespravedlnosti, kterých jsme se dopustili. Ale i tyto drobné činy ve svém celku tvoří velké závaží. I malá skvrna na šatu celý šat znehodnotí.

Druhý opačný extrém spočívá v tom, že se zase až příliš zaobíráme svou vlastní nedokonalostí a hříšností. Když člověk vidí, že stále znovu chybí a že zlo působí v hloubce jeho bytosti, dostavuje se malomyslnost. Člověk pocituje bezvýchodnost své situace. Tehdy se ocitá v nebezpečí, že zcela rezignuje. Takový člověk před Bohem s doznáním nepřichází, neboť více se zaobírá sám sebou, než aby myslel na Boha a důvěřoval mu.

Žalm 51. je prosbou o očistění

Žalmista volá: „Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje.“ „Zbav mě hříchu yzopem a budu čistý. Umyj mě a budu bělejší nad sníh.“ Žalmistu nevede poznání hříchu a viny k rezig-

Dokončení na str. 3

O čistém srdci

Stvoř mi, Bože, čisté srdce,
obnov v mém nitru pevného ducha.
Jen mě neodvrhuj od své tváře
Ducha svého svatého mi neber!
Žalm 51,12-13

Uprostřed mé přednášky z etiky na téma odpuštění se přihlásila studentka středního věku. Blondýnka žensky plně postavy, z tváře jí vyzařoval srdečný úsměv, který pramenil v srdci. „Já pracuji ve věznici, jsem vychovatelka na oddělení mužů odsouzených za vraždu,“ řekla. „Jsem k nim laskavá, neodsuzuji je, snažím se být lidská a přirozeně srdečná.“ Pomyslela jsem si, že to je z její strany správný etický přístup. Tito lidé už jsou přece odsouzeni, snášejí trest. Ozývá se jejich svědomí, ať chtějí nebo ne. Proto je třeba, aby byl alespoň někdo, kdo je ochoten je přijímat. A kdo to tedy má být, když ne vychovatelka a duchovní?

Zamyslíme-li se nad problémem obecněji, uvědomíme si, že každý z nás má větší či menší sklon k předsudkům a nebývá schopen předpokládat dobrou vůli u těch, kteří ho už opakovaně do jisté míry zklamali. Ale může se opravdu mýlit a zamezit tak možné dobré příležitosti k setkání. I proto se také říká: „Nesudte, abyste nebyli souzeni.“ Býváme často v zajetí stereotypů myšlení. Uvažujeme, že ten a ten člověk je takový a „takový“. Máme však jen omezený úhel pohledu. On může být ve skutečnosti také docela jiný pod vlivem prožitků a rozhodnutí, o kterých my vůbec nemáme tušení. Dotyčný jedinec třeba v průběhu let lidsky dozrál. Otevřely se mu jiné horizonty, proměnil se, prohloubil a dokáže být vstřícnější v tom, v čem byl dříve neohrabaný, nepřiměřený, uhýbavý. Náhle umí se šarmem vyjít vstříc i těm, kdo rozhodně nepatří k jeho krevní skupině, nejsou zkrátka jeho šálkem čaje. On už náhle nesoudí, nechává to ve „vyšší režii“.

Kromě předsudků je nebezpečná také vztahovačnost. Když si někdo sdělení nebo vyprávění druhého člověka okamžitě vyloží jako útok proti sobě, vztáhne pak řečené právě na sebe, i když to tak vůbec nebylo míněno. Zde pak hodně pomáhá zdvořilost. Ta totiž překlene propasti mezi lidmi. Mohu být přece zdvořilý i k tomu, s kým nesouhlasím a jehož činy se mi příliš nelíbí. Zatrátit ho však nemohu. U každého z nás totiž může dojít i k překvapivé nápravě. Proto je dobré druhého vždy přijímat se zdvořilostí a nechat cestu ke vzájemnému porozumění otevřenou.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

PRVNÍ NEDĚLE POSTNÍ - INVOCAVIT

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti.

Žalm 91,15-16

První čtení: Genesis 9,8-17

Tužby

2. Aby nás Duch svatý posiloval, když čelíme pokušení duchovní omrzelosti, modleme se k Hospodinu.
3. Aby církev po příkladu Kristově zlo dobrem přemáhala a tvář země obnovovala, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, z vod potopy jsi zachránil vyvoleného Noema a svého Syna jsi uchránil před hříchem, když byl pokoušen na poušti. Obnov v nás milost, kterou jsi do nás vložil křtem. Ať tvoji andělé zůstávají s námi, aby síly zla nad námi neměly žádnou moc! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Petrův 3,18-22

Evangelium: Marek 1,9-15

Verš k obětování: Žalm 91,2

Verše k požehnání: Žalm 91,11-12

Modlitba k požehnání:

Věrný Bože, chlebem a kalichem vína, které jsme právě přijali, posiluješ naši víru. Ved' nás, ať následujeme tvého Syna, který má slova věčného života! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 30, 39, 60, 179, 310, 334

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ VYZNAVAČSKÉ PŘÍBĚHY

44

Kající zločinec a setník pod křížem

KAJÍCÍ ZLOČINEC

L 23,39-43; Mk 15,27

František Kovář: Výklad evangelia Markova, ed. Blahoslav, svazek XIV. Praha 1941, str. 417

Podle židovských předpisů bylo zakázáno popravovat více odsouzených najednou. Římský zvyk byl opačný: Bylo-li možno, poprava hromadná. Ukřižování „židovského krále“ mezi dvěma lupiči jako náčelníka lupičů bylo jistě ze strany Římanů zamýšleno jako výsměch mezi Židy. Křesťanská tradice v dalším vývoji vytvořila i jména pro tyto zločince. Jsou to v různých památkách jména různá: Zoathan a Chammatha, Dysmas a Gestas, Titus a Dumachus, Joathas a Maggathas aj. Nejstarší tradice neví o nich nic bližšího, než že byli ukřižováni spolu s Ježíšem.

William Barclay: The Gospel of Luke, The Daily Study Bible, The Saint Andrew Press Edinburgh, 1. ed. 1954, revised ed. 1975, reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983

Legenda se často zabývá kajícím zlo-

dějem, který má různá jména: Dismas, Demas, Dumachus. Jedna legenda z něj dělá judského Robina Hooda, který bral bohatým a dával chudým. Nejhezčí legenda vypravuje, jak na svatou horu zaútočili loupežníci, když rodiče s dítětem Ježíšem utíkali z Betléma do Egypta. Ježíše zachránil vůdce loupežnické bandy. Miminko bylo tak rozkošné, že mladý lupič nebyl stavu vztáhnout na něj ruce. Nechal ho na svobodě a řekl: „Ó ty nejpožehnanější z dětí, jestli někdy přijde čas, aby ses nade mnou smiloval, pak si na mě vzpomeň a nezapomeň na tuto hodinu!“ Ten mladý loupežník, který Ježíše zachránil jako miminko, se s ním setkal znovu na Kalvárii; a tentokrát Ježíš zachránil jeho.

Slovo ráj – paradise – je původně perské slovo, které znamená obehnanou zahradu. Když chtěl perský král nějak zvlášť poctit někoho ze svých podřízených, učinil ho svým společníkem v zahradě, což znamenalo, že byl vybrán, aby se v zahradě procházel s králem. To, co Ježíš slíbil kajícímu zlo-

ji, to bylo víc než nesmrtelnost. Slíbil mu čestné postavení společníka v zahradě nebeských nádvoří.

Jistě nám tato historka především říká, že nikdy není pozdě obrátit se k Ježíši. Jsou jiné skutečnosti, o kterých řekneme: „V téhle věci už můj čas vypršel. Teď už jsem na to příliš starý.“ Ale nikdy to nemůžeme říci o obrácení k Ježíši Kristu. Pozvání Kristovo platí, dokud lidské srdce bije. Dokud člověk žije, pořád je tu naděje.

ÚKAZY PŘI UKŘIŽOVÁNÍ

Mt 27,45.51-54; Mk 15,33.38;

L 23,44-45

František Kovář: Malá bible, díl IV., část poznámková, vyd. ÚCN Blahoslav, Praha 1958

TMA

Příběh o ukřižování dospívá pak svého vyvrcholení. Úvodem k němu je zpráva synoptiků, že od dvanácti do tří hodin nastala tma po celé zemi.

Připravila a z angličtiny přeložila

Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

VĚŘME EVANGELIU

Mk 1,9-15

Ať už si pišíme soukromý deník či nikoli, jistě si připomeneme některá údobí svého života, kdy se kolem nás a na nás události valily. Při čtení knihy „Z milosti trpět pro Krista“ od Martina Jindry jsem si uvědomila, že takovým obdobím musel být pro mé rodiče čas od března do listopadu 1960: tatínkovi zemřela jeho matka, v zápětí se jim narodilo poslední páté dítě a nakonec pro něj vyvrcholily události kolem volby nového bratra patriarchy v církvi odnětím státního souhlasu, tedy ztratil možnost sloužit jako farář, což pro něj bylo těžkou ránou. A následně na sebe nedaly čekat dlouhodobě existenční potíže celé rodiny. Celý jeho život a život jeho nejbližších se zakymácel.

V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa protřena a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

A hned ho Duch vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a anděle ho obsluhovali.

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium. „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Na několika řádcích Markova evangelia čteme o převratných událostech, které s Ježíšem také jistě otřásl. Nejprve přichází za bratrancem Janem ze svého domova v Nazaretu dolů k Jeruzalému, aby poslechl volání prorokovo, činil pokání a nechal se pokřtít. Také očekával, jako mnoho Židů, příchod nového Mesiáše, osvoboditele Židů. A teď jeho příbuzný vystupuje dole v Judsku a všichni se k němu sbí-

hají a mnozí po křtu jsou rozhodnutí změnit či obrátit své životy podle Boží vůle; jejich křestní obmytí nebude formální. Ježíš sám při svém křtu prožije zážitek víry dalekosáhlého významu, který sice nedokázal v té chvíli celý pochopit, ale ovlivnil ho zásadně.

I my můžeme zažít – a mnozí z nás si toho jsou vědomi – hluboký prožitek víry a Boží blízkosti či přímo jeho oslovení, tedy povolání ke zvláštnímu úkolu. Je nepodstatné, v jaké oblasti života či práce, pokud to bude sloužit druhým, církvi a jejímu Pánu.

Ježíšův křest nezůstal jen zážitkem a citovým rozvážením v daném okamžiku. Ježíš následně změnil svůj život, a to naprosto zásadně. Hned po křtu se vypravil na poušť, do samoty, aby v ústraní s Pánem Bohem hledal správné pochopení, co pro něj od nynějška bude znamenat, že je Bohem osloven jako milovaný Syn, kterého si Bůh vyvolil pro zcela zvláštní životní úkol, poslání. A že správně pochopit svou cestu pro něj nebylo snadné, vyrozumíváme z věty „satan ho pokoušel, byl mezi dravou zvěří“. Přesto nebyl sám, protože andělé ho obsluhovali. Na poušti činil pokání a uvěřil Písmu, které mluví o trpčím Služebníkovi a ne jen o politickém Mesiáši. Pak se vrátil domů a začal obrácený život. Přestal být tesařem, odešel z Nazareta a začal chodit po Galileji. Nezaváhal ani, když Jan byl uvězněn. Nezakolísal, zda-li na poušti porozuměl Boží vůli správně. Začínal tušit, že i s ním to může dopadnout podobně jako s jeho příbuzným Janem, zvaným Křtitel. Přesto vyšel z bezpečí své tesařské dílny na cestu poslušné víry a kázal: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Vstupujeme do postní doby, také sym-

bolicky čtyřicetidenní. Jaké že to byly zážitky víry, které nás mají přivést k pokornému naslouchání Božimu slovu a jeho vůli? Jak pokouší „satan“ nás a kdo je pro nás onou nebezpečnou „dravou zvěří“? Kéž si dokážeme v rozjímání s Pánem Bohem správně odpovědět a vykročit pak nově s prohloubenou vírou. My také můžeme být voláni ke službě Pánu církve, která nemá být úspěšným kariéřním stoupaním v životě, či pohodlným životem „za pecí“, ale službou pro Pána, jeho církve a spolublížní. A pamatujme: nebude to jen snadné a bez osobní oběti. Dnešní evangelní čtení z Písmo nás na to již v začátku postního období upozorňuje. Tak se nelekejme, ale posilujme se u Pána Ježíše. Amen.

Eva Mikulecká

Pane Ježíši,
bud' při nás ve chvílích,
kdy se připravujeme
na vykročení k novým úkolům,
abychom dokázali
správně rozhodnout,
co je pokoušení satana
a jaká že dravá zvěř
nás chce poranit.
Posiluj nás jako tělo Kristovo,
tvou církev,
ale i jako jednotlivé křesťany,
v našem postním soustředění
na Boží vůli.
Pomoz nám vyhledat
v našich upracovaných dnech
čas na usebrání
a na hledání tvé vůle.
Dej nám pak sílu ji konat,
ochotně podstupovat
i osobní a církevní oběti,
aby tvá vláda se prosazovala.
Amen.

POSTNÍ ZAMYŠLENÍ NAD 51. ŽALMEM

Dokončení ze str. 1
naci, ale naopak k prosbě, aby mu Bůh odpustil a očistil jeho srdce. V žalmu je užit obraz „očistění yzopenem“. Yzop je aromatická rostlina známá v Egyptě. Její větvičky s listy se užívaly k náboženským čistým obřadům (Ex 12,22). Židé používali yzop k očistné oběti. Yzop je tedy obrazem Božího očistění a odpuštění. Odpustit nám a očistit nás může pouze Bůh sám. Opravdové odpuštění neznamená, že se Bůh rozhodl to přehlédnout. Skvrna sice zůstane, ale Bůh ji už nevidí. To by bylo málo. Jde o vymazání, naprosté smazání našich vin (Iz 43,25). Druhým obrazem očistění je „bílý

sníh“. Sníh, když je ho příliš mnoho, znepríjemňuje a komplikuje život. V biblické zemi Palestině byl sníh spíše výjimkou a ležel jen na vrcholcích nejvyšších hor. Čerstvě napadaný sníh je v tomto žalmu výrazem čistoty. Z šedé a špinavé krajiny se stane malebné čisté prostředí. Sníh je zářivě bílý. Sníh se snáší shůry. Tím je vyjádřeno, že naše očistění přichází shůry, od Boha. Přichází s Ježíšem Kristem, který nás očisťuje.

Žalm 51. je touhou po radosti

Z žalmistových úst zaznívá: „Dej, ať se zas veselím ze tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti.“ Zatímco Vánoce jsou chápány jako svátky ra-

dsti, na Velikonocích leží stín smutku, kdy rozjímáme o utrpení Ježíše Krista. Ale i Velikonoce mají v sobě radost, vždyť jde o svátky vykoupění a nového nepomíjejícího života. Postní sklíčenost a pravdivé sebeznání své slabosti a hříchu před křížem našeho Pána není tím jediným cílem našeho předvelikonočního soustředění. Záměrem naší postní přípravy je také očekávání velikonoční radosti a posílení mocí Božího Ducha. Bože, prosíme tě, veď nás postním časem. Spolu se žalmistou doznáváme před tebou své viny, prosíme o tvé očistění a očekáváme radost z tvého vykoupění. Amen.

Tomáš Butta

XV. VŠESOKOLSKÝ SLET...

Dokončení ze str. 1
tokrát věnují velkou pozornost Česká národní banka a Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky. K výročí založení Sokola vydávají pamětní stříbrnou minci v nominální hodnotě 200 Kč a příležitostnou poštovní sletovou známku v hodnotě 14 Kč s historickými náměty Sokola – znaku ČOS a prvního sokolského praporu od Josefa Mánesa. Obě tyto vzácné ceniny vyjdou

v předvečer slavného 150. výročí založení Sokola dne 15. února 2012. Stanou se jistě předmětem živého zájmu nejenom sběratelů mincí a filatelistů, avšak jistě i všech Sokolů a jejich příznivců z domova i ze zahraničí. Sokolové všech generací z celé naší vlasti se již od loňského roku pilně připravují na slet. Tělocvičné jednoty sdružené v Sokolské župě Pražské-Scheinerově na území Městské části

Praha 4 navčívají společně. Od nejmladších cvičenců skladby pro rodiče a děti přes předškolní děti, žactvo, dorost, ženy, muže až po cvičení nejstarších Sokolů, členů Věrné gardy. Přejeme jim všem a hlavně spořilovským Sokolům hodně radosti z návštěvy na slet a velký úspěch jejich skladeb na sletišti! XV. všesokolskému sletu PRAHA 2012 ZDAR!

Vladimír Prchlík

MRZNE JEN PRAŠTÍ

Venku mrzne jen praštit, sluníčko ozaruje přemrzlý sníh, až oči přecházejí. A já jsem v teple svého domova a vařím. Dávám si záležet, v tomto extrémním počasí je třeba dodávat tělu zvláště důkladně kalorie, živiny, lipidy, sacharidy... Žádná nahníla zelenina, zkažené maso, žluklá vajíčka... všechno čerstvé!!! Vždyť nemůžu své strávničky zklamat nebo jakkoli ošidit!!!

Hotovo, to to voní!!! Radost prázdných žaludků je velká. Pokrm mizí v trávicím ústrojí, v očích září spokojenost, i poděkování se dočká. Mám oba dva své psy moc ráda. S péčí o ně to moc nepřeháním a v létě často zapomínám na jejich krmění. Šikulové vezmou misky do tlamy a upozorní mě boucháním prázdných nádob o zem. Ale tohle kruté počasí mě vždy „probudí“ a svým psím kamarádům vařím, jak jen umím nejlíp. Dokonce se u nás přihodilo, že si syn spletl hrnce a nechtěně ochutnal. „Ale bylo to dobrý...“, „okomentoval mou výtku, co že to já. Zamrzl mi úsměv na tváři.

Copak asi jedí lidé, nemající teplá kamna, postel, horkou lázeň ve vaně. Prý už jich letos šest umrzlo... Ne všichni bezdomovci si mohou za své bezdomovectví sami. Že by jim mohlo zachránit život třeba zrovna moje psí žrádlo, je nabíledni. Snažím se opatrovat všechny potřebné, nutné, odstrčené ve svých modlitbách, ale kdybych jim tak dnes mohla donést přinejmenším ten plný hrnce těstovin a vývar z kostí. Žijeme na vesnici, tady se bezdomovci nezdržují... Budu je tedy dál nést na svých modlitbách. Stejně tak se budu modlit i za lidi, kteří těmto nuzákům pomáhají zvládnout nejen venkovní mráz. Mravní bahno se rozvaluje od nevi-

dím do nevidím. Sedím v teple útulného domova a v ruce držím knihu. Občas se začítám i se svými přáteli, kteří jsou živi tímž pramenem jako já. Občas předčítám a promlouvám ke svým přátelům, kteří číst neumějí nebo nemohou. Poslední dobou si dávám obzvláště záležet. Svoje přípravy promýšlím, složení mluvených modliteb oprostuju od „smeti“, hledám stále nová slova a myšlenky, abych svým přátelům pomohla co nejlépe pochopit, jak že se z životadárného pramene dá pít. Kdy hltat, kdy ucučávat...

Pokud Bůh dá a moji přátelé pochopí a přijmou předložené modlitby či kázání je vyhráno. Když je vidím lačně naslouchat a poté žít a smývat ze sebe bláto a kal, asi mi i oči září radostí, nejen duše. Vděku a poděkování se příliš často nedočkám. Je snadnější hovět si v teplém bahně hříchů než bojovat se zlem a vyzdvihovat lásku, pokoru a spravedlnost nad peníze. „Ale bylo to dobrý...“

Mezináboženská harmonie v Bratislavě

V modlitebně naší církve v Bratislavě se 2. února konalo setkání – mezináboženská harmonie. Vlastní název by mohl mylně vyvolat pocit, že šlo o snahu, jak zharmonizovat vyznání různých světových náboženství tak, aby nebylo mezi námi rozdílu a rozporu. Omyl. Naše sejití si mělo navzájem sdělit, že jedni druhé ctíme a že rozdílnost víry nám ještě nedává právo „ty druhé“ pro jejich vyznání jakkoliv pronásledovat.

Naše církve účastníky hostila, a tak moderování zůstalo na našem bratru biskupovi. Ten, než došlo k vzájemnému představování, dohodl s účastníky, že se nebudou představovat zástupci jednotlivých náboženství, ale my – účastníci – budeme hovořit o tom, co o nich víme. Byl to zajímavý postup. Jedno je jisté. Jedni o druhých věděli málo. Přišli mezi nás zástupci muslimů – Zohar Katrok ze Sýrie, starokatolíci – arcibiskup dr. Augustín Bačinský, za Církve sjednocené – Mgr. Štefan Jakubáč, zástupci harikrišana, falungové a jiní. Nádherou modlitbu přednesl bratr Miloslav Peniaštek z lutherské církve. Dá se říct, že závěrečná modlitba, pronesená slovensky ale i arabsky, byla stvrzena výrokem: „Nevzali jsme si sem nic, pouze vlastní víru – rozuměli jsme si.“

Diecézní rada Bratislava

V Plzni pomohla bezdomovcům v největších mrazech sbírka, kterou společně uspořádaly místní církve

NAŠE RECENZE

ANDRÉ DAIGNEAULT:
KRIZE JAKO ŠANCE

Podle psychologů je krize středního věku něčím obdobným jako druhé dospívání, tedy dobou zásadního životního zlomu. Člověka přepadá malomyslnost a malověrnost. Tónu v depresi, ztrácí půdu pod nohama, má dojem, že se neorientuje v realitě. Zdá se mu, že nejbližší se mu odcizili, není si jistý, zda dělá právě tu profesi, kterou dělat chtěl, ideály se rozpadají, síl ubývá, nikdo ho nechápe, vnímá intenzivně tíži své vlastní existence. Jak autor uvádí, klade si například otázky: „Udělal jsem v životě vůbec něco důležitého?“ „Mám nějakou cenu?“ „K čemu je mi víra a modlitba?“ „Proč Bůh mlčí a nepodá mi pomocnou ruku?“ André Daigneault se ve své knize Krize jako šance během hledání odpovědí na dané otázky opírá o dva známé biblické příběhy. Hrdinou prvního z nich je Lazar. Když Pán viděl svého milovaného Lazara naposledy, byl zdravý, vbrzku však onemocněl a rychle podlehl záhadné chorobě. Ježíš za Lazarem nejde hned, ačkoli ho má rád. Až když je tento muž čtvrtý den po smrti, zvolá přicházející Ježíš: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vychází ovázan na nohou i rukou pruhy plátna a s tváří omotanou šátkem a Ježíš nařizuje: „Rozvažte ho a nechte odejít.“ Podle Daigneaulta jsou na tom naši blízcí v době, kdy je přepadne krize středního věku, podobně jako biblický Lazar. Náhle se změní a my je nepoznáváme. Obrazně řečeno, jako u Lazara i v tomto případě smrt odvede svou práci, protože jinak by ke vzkříšení dojít nemohlo. Zemřel v nás starý člověk, došlo k proměně. Takto dozrává čtyřicátník, a podobně jsou k nepoznání i dospívající děti. Mění se, nemůžeme je poznat. Tyto změny jsou však správné a blahodárné. Krize středního věku je podobně jako dospívání dobou smrti a vzkříšení. Starý Lazar, jehož Ježíš miloval do té míry, že se při zprávě o jeho smrti rozplakal, v nás musí zemřít. Ale kdo je ten nový Lazar, který má vstát z hrobu? Autor situaci analyzuje takto: „Ježíš však čeká, až bude mrtvola opravdu zapáchat, a teprve pak přistoupí k hrobu, v němž jsme uvězněni, a vysvobodí nás. Tak hrozně páchne právě osobnost, kterou jsme ze sebe udělali. Páchnou nevyřešené problémy, které jsme odložili do hrobu našeho dětství. Páchnou těžkosti, které jsme měli s rodiči a které jsme v sobě hluboko zakopali a ještě na ně přivalili kámen. Ježíš chce, abychom tento kámen odstranili, uvolnili přístup do hrobu a vyšli ven.“ Nemáme se tedy ohlížet do minulosti a máme umět přijmout pomoc. Ke svému osvobození potřebujeme také druhé lidi. Jen tak si plně uvědomíme své lidství. Ježíš Lazara vzkřísil, ale pruhy plátna nerozvázal, to už nechal na jeho bližních. Nebojme se tedy požádat s pokorou své bližní o pomoc, aby i oni mohli přispět k našemu osvobození. Pomoc nám může přinést jak kněz, tak psychoterapeut. Je třeba přijmout samotou, přestat skrývat svá zranění a své slabiny. V tuto chvíli se můžeme podle Daigneaulta stát Jákobem, na kterého u potoka Jabok zaútočil neznámý protivník. Bůh nám jde vstříc v temnotách. Tvrdý boj trvá „celou noc“ a vtiskne do našeho těla nesmazatelné znamení. Je třeba se zbavit přetvářky a vypravit se do hlubin svého srdce. Autor připomíná, že někdo krizi středního věku odmítá, protože si vytvořil své falešné já a toho se drží. Je však třeba si klást existenciální otázky: „Kdo jsem?“ „Jaká je má nejhlubší touha?“ „O jaké hodnoty se opírám?“ Hmotné statky ani lidské city nám nepomohou: „Potřebujeme nadpřirozenou, dokonalou lásku.“ Je nutné souhlasit s přerodem. Vzpomeňme na Abraháma, Bůh po něm chce, aby opustil všechny svoje jistoty, aby se od všeho odpoutal a oprostil. Během krize spadnou všechny naše masky, odpadne falešné já. Je důležité smířit se s Bohem a sami se sebou a také s lidmi, kteří nás obklopují: s manželem, s manželkou, otcem, matkou, dětmi, přáteli, a také se všemi, kdo nám kdy ublížili. Teprve pak můžeme znovu říci životu své ano. Krize nám dává křídla. Divíme se směrem ke stáří, které by se mělo stát časem moudrosti, znovu nalezené vyrovnanosti a kontemplace. Autor výstižně říká: „Než zemřeme, musíme přijmout mnoho ztrát. Zmizet a zemřít musí hlavně naše sobecké já. Umřít sám sobě však není snadné. Znamená to projít očistováním...“ Během krize se naše víra očistí. Náhle s překvapením zjišťujeme, že jsme dosáhli moudrosti. Jsme ke druhým i k sobě tolerantnější a milosrdnější než předtím a sami sebe i lidi kolem nás více respektujeme. Náš duchovní život je niternější, ba dokonce rozjímavější. Vstupujeme do nové životní etapy. Pro překonané krizi máme sílu a můžeme s moudrým nadhledem pomáhat těm okolo sebe a zvláště mladším, jejichž průvodci se postupně stáváme. Přinosem knihy Krize jako šance je i autorův zralý přístup kněze i terapeuta, který dokáže skvěle analyzovat biblická vyprávění, dát do souvislosti myšlenky teologů, mnichů, básníků i psychologů. Podává tak čtenáři pomocnou ruku při řešení krize středního věku, která se nikomu z nás nevyhne a je páteří druhé poloviny života.

Olga Nytrová

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2011

ZPRÁVY

Přednášky u sv. Mikuláše

Srdečně vás zveme na cyklus přednášek o archeologii křesťanství, které přednáší Mgr. Jana Šuchmová, která vystudovala Klasickou archeologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. První přednáška bude na téma Ranně křesťanské nekropole v Bagawatu - jde o pohřebiště ze 4. - 7. stol. n. l. v egyptské oáze Chárga. Výklad bude doprovázen promítáním ilustračního materiálu. Přednáška se koná 27. února v 17 hodin v modlitebně chrámu sv. Mikuláše.

(mk)

Setkání mládeže

Zveme všechny mladé lidi i pracovníky s mládeží na jednodenní akci Setkání mládeže naší církve "Napůl", které se bude konat 10. března od 11 hodin v Praze ve Sboru knížete Václava na Zderaze (Resslova 6). Zájemci se mohou hlásit do konce února na e-mailové adrese: kristyna.mlynkova@ccsh.cz. Na programu bude promítání fotografií z předešlých akcí, zážitkové hry, prohlídka památky, občerstvení, čajovna.

(red)

Třetí věk v Karlíně

Pravidelná Setkání třetího věku, pořádaná již čtvrtým rokem karlínskou náboženskou obcí ve spolupráci s Literárně dramatickým klubem Dialog na cestě a s odborem kultury při Městské části Prahy 8, budou pokračovat poslední únorové úterý 28. února v 15 h v zasedací místnosti náboženské obce (Vítkova 13, Praha 8) tentokrát trochu netradičně přednáškou Ochrana spotřebitele aneb jak se bránit. K tématu, které se dotýká nás všech, bude hovořit právní poradkyně časopisu dTest Mgr. Jana Fialová. Přiblíží činnost Občanského sdružení spotřebitelů TEST, které pravidelně zveřejňuje výsledky nezávislých testů výrobků, a tím nám může významně pomoci při rozhodování o nákupu zboží. Dozvíme se o existenci porad-

ny pro spotřebitele a dalších bezplatných aktivitách. K dispozici bude aktuální tištěná brožura Jak nespádnout do pastí, která mimo jiné varuje před bezmeznou důvěrou podomním prodejci či v nejrůznějších předváděcích akce. Přijďte se poučit a vyměnit si zkušenosti.

Zuzana Havelková

Ekologická beseda

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na úterý 13. března od 17.30 h do přízemí kláštera Emauz (Praha 2, Vyšehradská 49) na besedu na téma "Rozvoj nebo development? (Praha a její příroda - pro občany, nebo pro developery?)" s úvodním slovem Mgr. Ondřeje Mirovského, zastupitele MČ Praha 7.

(JNe)

Beseda ve Zlíně

Náboženská obec ve Zlíně pořádá pod názvem Co mě naučil mikrofon besedu s autorským čtením Mileny Štráfeldové. Představí se v ní spisovatelka povídkových knih, fejetonistka a redaktorka zahraničního vysílání Českého rozhlasu, která se věnuje českému exilu a českým komunitám v zahraničí, o nichž připravila stovky reportáží a rozhovorů. Pořad se koná 26. února v 15 h v malém sále evangelického kostela ve Zlíně.

(kow)

Nabídka studia

ETF UK a Institut ekumenických studií nabízí studium Teologie křesťanských tradic:

1. Studium teologie není pojato úzkým selektivním přístupem jedné křesťanské denominace, ale jako srovnávání různých křesťanských směrů a tradic. Studenti jsou obvykle reformně, otevřeně smýšlející příslušníci různých církví, nebo ti, kteří vážně hledají, zda jejich životní cesta bude křesťanská. Učitelé přicházejí nejen ze všech tří pražských teologických fakult, ale i dalších institucí.

2. Studium není primárně určeno pro pracovníky církvi, ale studenti pracují jinde, nebo současně studují jiný „pro-

fánní“ obor. Poznatky využijí pro svůj osobní rozvoj či pro budování církevních společenství zdola.

3. Studium je dostupné pro pracující i studující jiné obory – výuka probíhá 1 x týdně v odpoledních a večerních hodinách. Je orientována na práci s texty a rozvoj kritického myšlení.

4. Studenti, jak díky studiu, tak doprovodným aktivitám (liturgie, semináře, exercicie) nacházejí přátelské zázemí potřebné pro kritickou reflexi a upevnování vlastní víry, společenství napříč denominacemi a prostor pro sdílení i diskusi různých tradic.

Podrobnější informace na

www.iespraha.cz

Omluva a oprava

V článku "Shodne-li se papež, arcibiskup i král aneb o vzniku Univerzity Karlovy", který vyšel v č. 4 z 22. ledna 2012, jsem se dopustila chyby, na kterou mě upozornila ses. Květa Červená z Rokycan. V článku je totiž uvedeno, že posledním Přemyslovcem na českém trůně byl Václav II., který se už ve 13. století pokoušel o založení univerzity. Posledním Přemyslovcem byl však Václav III. (zavražděný v r. 1306 v Olomouci).

Čtenářům se za tento omyl omlouvám.

Klára Břeňová

Přibyslav 2012

Setkání starších dětí (10 – 16 let) se koná 28. července – 4. srpna, pro menší ve věku 5 – 10 let je program připraven ve dnech 11. – 18. srpna.

Spaní je v půdních pokojících po pěti ve vlastním spacáku, oddělené sprchy a WC, dobré jídlo.

Program má duchovní základ – biblické příběhy, zpívání, ranní a večerní chvály v kapli, hry, soutěže, sporty, výlety, koupání, výtvarná činnost, ohně atd.

Cena za týdenní pobyt je 1000 Kč.

Kontakt:

František Tichý, Komenského 20, Jihlava, tel.: 736 265 817, e-mail: frantisektichy@email.cz

Seminář v parlamentu

Dne 29. února od 10 h se v prostorách Poslanecké sněmovny, v místnosti Státní akta, uskuteční seminář „Služba církvi v české společnosti“.

Mgr. Helena Langšádlová a Mgr. Petr Gazdík, poslanci Parlamentu ČR, by ve spolupráci s Ekumenickou radou církvi a Českou biskupskou konferencí rádi představili působení církvi v sociálních službách, školství a zdravotnictví.

Svou účast potvrďte na e-mail:

nejedlah@psp.cz

(red)

Výstava Anežka Česká

V klášteře sv. Anežky České v Praze na Starém Městě probíhá až do 25. března unikátní výstava "Svatá Anežka Česká - princezna a řeholnice".

Exponáty jsou vystaveny v prostorách bývalých kostelů Nejsv. Salvátora a sv. Františka, dále v kapitulní síni, bývalém refektáři a křížové chodbě kláštera.

(kb)

Z EKUMENY

BAZILIKA JE SYMBOLEM SOUŽITÍ KŘESŤANŮ A MUSLIMŮ

Benedikt XVI. je jedním ze sponzorů opravných prací na bazilice sv. Augustina v alžírském pobřežním městě Annaba, které byly zahájeny před rokem. Vatikánskému rozhlasu to potvrdil biskup alžírské diecéze Constantine-Hippo, Mons. Paul Desfarges.

Chrám byl vysvěcen počátkem 20. století (1909), je vystaven v arabsko-byzantském stylu a stojí na pahorku, který se vypíná nad pozůstatky antického města Hippo Regius. Zde církevní otec působil jako biskup na přelomu třetího a čtvrtého století. Stavbu, plánovanou na tři roky, spolufinancují alžírská vláda, francouzští donátoři a Vatikán, informuje biskup Desfarges.

„Svatý otec přispěl osobně. Sponzorovala nás papežská nadace, avšak poté, co se o jejím daru papež dozvěděl, zaslal ještě osobní příspěvek na renovaci. Jak všichni víme, papež má svatého Augustina velmi rád. Bazilika přitom není jen náboženským prostorem, nýbrž symbolem soužití křesťanů a muslimů. Působí při ní augustiniáni, kteří se věnují pastoraci, a také Malé sestry chudých v domově pro seniory. Bazilika je místem, které přesahuje různé civilizace a náboženství, díky postavě sv. Augustina, jehož humanismus, víra a kultura přivádějí každého člověka k podstatě věci,“ říká alžírský biskup Desfarges k opravám baziliky sv. Augustina v Annabě. Dodejme, že sv. Augustin je jeden z nejoblíbenějších světců nynějšího papeže. Tématem dizertace Josepha Ratzingera v roce 1953 bylo Lidstvo a dům Boží v Augustinově učení o Církvi. Svatý otec často ze sv. Augustina cituje ve svých promlouvách, nezřídka zpaměti.

Radio Vaticana

MUSLIMSKÁ NADACE PRO NÁBOŽENSKOU TOLERANCI

Muslimská Nadace Paramadina, která se věnuje prosazování náboženské tolerance, vydala zprávu „Kontroverze ohledně kostelů ve Velké Jakartě“, která osvětluje faktory, jež vedou ke konstruktivním mezináboženským vztahům, a analyzuje situace, kdy křesťanské církve obdržely povolení ke stavbě kostela, který se pak stal obohacujícím a pozitivně socializačním faktorem pro celou společnost. Rozebírá také případ kontroverze kolem presbyteriánského kostela v Bogor, na který bylo vydáno stavební povolení, ale kvůli odporu islamistických skupin se dosud nestaví.

Území, o němž zpráva pojednává, je megalopolis Jakarta se svými velkými předměstími, jako je Bogor a Bekasi, kde působí radikálové.

Úspěšné příklady (13) se vyznačují třemi zásadními faktory: tím prvním je podpora ze strany místní správy a policie. V případě presbyteriánského kostela Terang uspořádala místní policie rozhovory mezi stavební komisí církve a opoujícími skupinami.

Druhým faktorem je podpora náboženské elity. Např. v případě kostela svatého Michaela v Bekasi měla církev podporu místního muslimského lídra, který požívá značné důvěry v komunitě.

Třetím faktorem je široký dialog s místní muslimskou komunitou, kde se zdůrazní, že nejde o „proselytismus“ vůči muslimům, ale o zajištění legitimního místa, kde mohou křesťané uctívat Boha. V případě sv. Alberta v Bekasi už během stavby křesťané několikrát pozvali okolní komunitu, úředníky místní správy a policie na setkání. Tak přesvědčili místní muslimy, aby stavbě nebránili.

Zpráva vyzývá, aby tyto pozitivní případy byly široce publikovány. Totéž by mělo platit v případě měsit v křesťanských lokalitách. „Centrální vláda by se měla z tohoto výzkumu poučit, jak předcházet konfliktům a bránit indonéskou ústavu, která zaručuje svobodu náboženství,“ uzavírá zpráva.

Res Claritatis

ÚŘAD ARMÁDY AMERICKÉHO MINISTERSTVA OBRANY ZAKÁZAL ČETBU PASTÝŘSKÉHO LISTU O POTRÁTECH A SVOBODĚ SVĚDOMÍ

„Porušení práva na svobodu slova a vyznání, které zaručuje první článek ústavy,“ těmito slovy reagoval vojenský ordinář Spojených států amerických arcibiskup Timothy Broglio na zákaz četby svého pastýřského listu, týkajícího se problematiky potratů a svobody svědomí, v amerických kasárnách.

Mons. Broglio zaslal svůj list 26. ledna všem římskokatolickým vojenským kaplanům a psal v něm o kontroverzním rozhodnutí Obamovy vlády. To zavazuje všechna zdravotní zařízení, včetně římskokatolických, aby poskytovala antikoncepci a abortivní přípravky, a nařizuje zaměstnavatelům, římskokatolické nevyjimaje, aby povinně přispívali na antikoncepci, sterilizaci či potraty v rámci zdravotního pojištění. Americký episkopát považuje Obamovu reformu za zásadní porušení svobody svědomí. Také list římskokatolického vojenského ordináře poukazuje na nutnost ochrany života a respektování vlastního náboženského přesvědčení. Jak sdělil Mons. Broglio agentuře CNS (Catholic News Service), četbu zakázal úřad pro koordinaci kaplanů americké armády.

Ředitel úřadu armády v rámci amerického ministerstva obrany John McHugh po setkání s arcibiskupem Brogliem připustil, že se jednalo o chybu. Požádal však římskokatolického vojenského ordináře, aby zmínil kritická slova svého listu, která by mohla vyvolat nedorozumění. Mons. Broglio totiž napsal, aby katolíci nerespektovali Obamův nespravedlivý zákon.

podle Křesťan dnes

Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíšův křest

Najdete pět rozdílů mezi obrázky?

(Řešení z minulého čísla: To je můj milovaný Syn.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9